

Bijlage 2

Inspraakreacties Ontwerp Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg 2003 – 2006 en Uitvoeringsprogramma 2003 en commentaar GS

1. Stichting Gereformeerd Jeugdwelzijn (SGJ)

Samenvatting inspraakreactie

De SGJ acht het Beleidskader zeer overzichtelijk en goed leesbaar. Zij wijst op de suggestie die uitgaat van een formulering op pagina 7 waar het de decentralisatie van landelijk werkende instellingen betreft, als zou de provincie daarin de regierol hebben in plaats van het rijk. Het betreft de formulering dat de provincie in overleg met het rijk, het bureau jeugdzorg en de betreffende landelijke instellingen afspraken nader zal uitwerken. Ook wijst de SGJ op enkele passages inzake de decentralisatie van de landelijke instellingen die zijn ontleend aan de landelijke afspraken hierover tussen rijk en provincies. Zij is ongelukkig over enkele formuleringen en acht de afspraken tussen rijk en provincies op die onderdelen “te krap”. Het betreft hier onder meer de hantering van het begrip “voormalige landelijke instelling”, het begrip inhuren van personeel door het bureau jeugdzorg en de huisvesting van medewerkers bij het bureau jeugdzorg (pagina 40). De SGJ adviseert om de betreffende zin te schrappen en met beeldvorming te wachten totdat partijen een helder plaatje hebben ontwikkeld.

Reactie GS

Wat betreft de regierol, merken wij op dat wij in de betreffende passage niet hebben willen suggereren dat de provincie in het betreffende proces een exclusieve regierol heeft. Rijk en provincies vormen ons inziens in dit geval aan elkaar complementaire bestuurslagen. Wij hebben een kleine tekstaanpassing doorgevoerd ter voorkoming van de door de SGJ vermoedde suggestie.

De opmerkingen van de SGJ met betrekking tot de landelijke afspraken tussen de gezamenlijke provincies en rijk geven ons vooralsnog geen aanleiding om hierop terug te komen. Deze bestuurlijke afspraken zijn schriftelijk vastgesteld en deze vormen op dit moment voor ons het kader waarbinnen de verdere uitwerking per provincie gestalte krijgt. Door het rijk zijn deze afspraken met provincies gemaakt na een uitvoerige dialoog tussen het rijk en de betreffende instellingen.

Het begrip “voormalig” heeft betrekking op de landelijke positionering van de betreffende instellingen in het jeugdzorgstelsel en daarmee als tot de bemoeyenis van het rijk behorende instellingen. Op grond van de nieuwe Wet op de jeugdzorg zal niet langer sprake kunnen zijn van dergelijke landelijke instellingen, maar van provinciale bureaus jeugdzorg. Dit is ook de reden waarom een traject wordt ingezet tot decentralisatie van de activiteiten van de instellingen die op grond van de huidige Wet op de jeugdhulpverlening nog een landelijke functie hadden. Een en ander laat onverlet dat ook de bedoelde instellingen (al dan niet gedurende de overeengekomen inpassingsperiode van vier jaar naar volledige integratie) een rol spelen in meerdere provincies.

2. Vereniging Gehandicaptenzorg Utrecht (VGU)

Samenvatting inspraakreactie

De VGU reageert op de voornemens van de Provincie Utrecht inzake de overheveling van de toegangsfuncties voor de zorg voor licht verstandelijk gehandicapte jeugdigen naar Bureau Jeugdzorg Utrecht. Bureau Jeugdzorg Utrecht dient in dit kader aan te sluiten bij de zorg voor licht verstandelijk gehandicapte kinderen en jeugdigen. De VGU benadrukt dat dit een gecompliceerd proces is waarbij over een aantal thema's op dit moment nog veel onduidelijkheid bestaat. In dit verband organiseert het ministerie van VWS een aantal pilotprojecten waarvoor Bureau Jeugdzorg Utrecht, LCIG en SPD Utrecht zich hebben aangemeld. De VGU is van mening dat in het beleidskader en het uitvoeringsprogramma onvoldoende wordt ingegaan op het ontwikkelingskarakter van de afstemming tussen jeugdzorg en de zorg voor licht verstandelijk gehandicapten. De VGU hecht grote waarde aan

de uitkomst van de landelijke pilots en eventuele beleidsmatige aanpassingen die hieruit wellicht voortvloeien met betrekking tot het uitvoeringsprogramma voor de Provincie Utrecht.

Reactie GS

Wij hechten groot belang aan deelname vanuit de Provincie Utrecht aan de landelijke pilots aansluiting Jeugd LVG. Zoals ook in het implementatieprogramma 'Morgen gebeurt het' staat vermeld zal gedurende de looptijd van de landelijke pilots worden gezien op welke wijze van de in dat kader te ontwikkelen landelijke mogelijkheden op provinciaal niveau gebruik kan worden gemaakt. Dit betekent dat wij de uitkomsten van de pilots zullen gebruiken voor de verdere vormgeving van de beoogde aansluiting van de zorg voor licht verstandelijk gehandicapten en bureau jeugdzorg. Hiermee bevestigen wij het ontwikkelingskarakter van dit onderdeel van het uitvoeringsprogramma 2003.

3. Trajectum

Uitvoeringsprogramma 2003

Samenvatting inspraakreactie

In 2001 zijn extra middelen beschikbaar gesteld, de zogenaamde Dijkstal- en Van Rijn middelen. De Dijkstalmiddelen zijn bedoeld voor de verbetering van de kwaliteit en normprijzen in de jeugdhulpverlening en de Van Rijn middelen zijn bestemd om de arbeidsvoorwaarden in de collectieve sector te verbeteren. Trajectum heeft, omdat het CAO voor de geestelijke gezondheidszorg toepast, minder middelen ontvangen dan instellingen die onderdeel uitmaken van de CAO – jeugdhulpverlening. Trajectum is van mening dat deze middelen tot een verhoging van de normbedragen had moeten leiden zodat iedere instelling hetzelfde vaste bedrag per hulpvariant krijgt. Trajectum vindt het principiële onjuist dat er ongelijkheid wordt gehanteerd in het vaststellen van de budgetten. Hierdoor worden zij ernstig in hun belangen geschaad. Hiertegen hebben zij bezwaar gemaakt.

Vanaf 2003 zal de instelling overstappen naar de CAO – jeugdhulpverlening en zij vinden dat zij vanuit dat perspectief aanspraak maken op een gelijke toeslag van deze middelen als de andere uitvoerders van de CAO - jeugdhulpverlening. Zij stellen dan ook een herberekening van de normprijzen per variant voor.

Reactie GS

Trajectum heeft bezwaar gemaakt tegen het niet toekennen van de Dijkstalmiddelen. Deze procedure loopt nog. In afwachting van de uitkomst hiervan onthouden wij ons van een reactie op uw inspraakreactie. Onze argumenten om de Dijkstalmiddelen te verdelen onder de instellingen die vallen onder de CAO-jhv zijn bij de instelling bekend.

Trajectum maakt bij deze inspraakreactie ook bezwaar tegen het lagere bedrag aan Van Rijn middelen. Vanaf 2003 stapt Trajectum over op de CAO – jeugdhulpverlening. Wij zullen nader bekijken of dit een aanleiding geeft om de middelen vanaf 2003 te herverdelen.

Vraagsturing

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum onderschrijft beleid gericht op de vraag van de cliënt als het centrale uitgangspunt voor de inzet van jeugdzorg.

De wijze waarop dit in het beleidskader is beschreven acht Trajectum soms te eenvoudig en niet voldoende doordacht. Het model zoals weergegeven in paragraaf 1.4 acht zij theoretisch aardig, maar de praktijk is complexer en weerbarstiger. Concreet geeft Trajectum de volgende aspecten aan:

- Dat het bureau jeugdzorg vaststelt wat de cliënt nodig heeft is betuttelend en bevoogdend. Als de vraag van de cliënt centraal staat, kan nooit door het bureau jeugdzorg alleen worden vastgesteld wat nodig is. Dit dient altijd in onderhandeling met de cliënt te gebeuren, waarbij de vragen van de cliënt primair bepalend, maar niet beslissend zijn.
- Vraagsturing kan nooit alleen het richtinggevende paradigma zijn in het beleid, omdat alleen een vraaggerichte hulpverlening drie belangrijke facetten in de jeugdzorg miskent:

- Onmacht van ouders/kinderen in problematische opvoedingssituaties. Dit maakt soms directieve ondersteuning/ hulpverlening nodig, die weliswaar gericht is op herstel van eigen verantwoordelijkheid, maar ook sturing en ingrijpen vanuit de hulpverlening nodig maakt.
- Professionele deskundigheid van hulpverleners. In de praktijk staan wensen van cliënten nogal eens op gespannen voet met datgene wat de deskundigen vinden. Oriëntatie op alleen de vraag van de cliënt is een te beperkt perspectief.
- De belangen van de samenleving met betrekking tot de jeugdzorg. Zo kunnen ouders hun kind twee jaar in de dagbehandeling willen houden, maar er is een wachtlijst en andere kinderen hebben deze hulp ook nodig. Er zijn dus grenzen aan de (mogelijkheden van) de hulpverlening, budget, hulpverleningsduur e.d.

Bovenstaande maakt duidelijk dat vraagsturing ook grenzen heeft en niet gedefinieerd kan worden met one-liners als “de cliënt bepaalt” of “het bureau jeugdzorg stelt vast”.

Trajectum bepleit te spreken over een dialooggestuurde hulpverlening, waarbij in een op consensus gerichte dialoog tussen hulpverlener en cliënt wordt gekomen tot overeenstemming over vraag en aanbod. Daarbij zijn cliënt, bureau jeugdzorg en zorgaanbieder alle drie partij met een eigen rol. Het Beleidskader doet door zijn beperkte invalshoek geen recht aan de praktijk. In de jeugdzorg is het de opgave een zo realistisch mogelijke relatie te leggen tussen enerzijds de hulpvragen van cliënten in samenhang met hun competenties en wensen en anderzijds de soms beperkte beschikbare vormen van jeugdzorg en de kennis van experts over wat doelmatig en effectief is. In het Beleidskader zou daaraan meer richting gegeven moeten worden.

Wanneer vraagsturing serieus genomen wordt, moet bevorderd worden dat er sturingsmechanismen bij de cliënt komen te liggen. De provincie ziet zichzelf als “inkoper” en “financier” van zorg, waaraan zij denkt dat de cliënt behoefte heeft. Dat is een achterhaald model. Trajectum wijst in dit verband op mogelijkheden in de richting van een cliëntgebonden budget en experimenten gericht op het werkelijk geven van de regie over de jeugdzorg aan cliënten. Trajectum biedt zich aan voor dergelijke experimenten.

Reactie GS

Trajectum geeft goed weer welke dilemma's er soms kunnen bestaan tussen het uitgangspunt van vraagsturing en de door haar naar voren gebrachte aspecten. Wij wijzen erop dat het betreffende deel van het Beleidskader geenszins de bedoeling heeft gehad om een uitvoerige analyse te geven van alle complicerende factoren die het realiseren van een op de vraag van cliënten afgestemd zorgaanbod weerbarstig maken. Wij hebben dan ook niet de indruk dat de opvatting zoals hier door Trajectum is weergegeven op gespannen voet staat met de beknopte uitgangspunten zoals door ons in het Beleidskader zijn weergegeven. Het Beleidskader geeft slechts op hoofdlijnen de richting aan op basis waarvan met name in het provinciale beleid (en uitgaande van de daarvoor beschikbare of naar verwachting beschikbaar komende beleidsinstrumenten) nader vorm gegeven kan worden aan het ook door Trajectum onderschreven uitgangspunt dat de vraag van de cliënt centraal dient te staan. Daarbij gaan wij uit van de wijze waarop hieraan in het wetsvoorstel voor de Wet op de jeugdzorg verder vorm gegeven is. Wij zijn van mening dat het wetsvoorstel ook zeker een stap vooruit is bij het realiseren van meer vraagsturing in de jeugdzorg. Zoals bekend vormt het wetsvoorstel ook voor het nieuwe kabinet het perspectief voor de komende periode. De reactie van Trajectum is ons inziens een nadere verdieping en daarmee ook nuancering van hetgeen door ons als trekrichting in het Beleidskader is weergegeven.

Bij de verdere uitwerking van de vraagsturing in de komende jaren, zullen de door Trajectum weergegeven elementen en dilemma's zeker in het oog gehouden moeten worden. Daarbij tekenen wij overigens aan dat deze in lang niet alle gevallen direct betrekking hebben op het domein van het provinciale beleid, maar zeker ook behoren tot het domein van de professionele verantwoordelijkheid van de instellingen en werkers in de jeugdzorg.

Voor zover de reactie van Trajectum betrekking heeft op de spanning tussen vraagsturing en de beschikbare middelen en de wijze van financiering van de jeugdzorg, wijzen ook wij hierop in het beleidskader. In dit verband wijzen wij ook op hetgeen wij hebben gesteld met betrekking tot de effectiviteit en efficiency van de jeugdzorg en daarmee de inzet van de doeluitkeringen. Ook hebben wij aangegeven dat – mede in relatie tot de invoering van het recht op jeugdzorg - sprake zal moeten zijn van een daarop aansluitende financieringssytematiek en omvang van de doeluitkeringen.

Met de Wet op de jeugdzorg is (nog) niet gekozen voor introductie van het cliëntgebonden budget. Het kabinet wil de wet met ingang van 1-1-2004 invoeren. Dit betekent dat wij vooralsnog onze inspanningen primair zullen richten op een zorgvuldige invoering van de wet en de daarbij behorende financieringswijze. Wij zijn van mening dat de systematiek van de wet zeker een belangrijke stap voorwaarts kan betekenen bij het realiseren van een meer vraaggerichte jeugdzorg. Zaken zoals de van het zorgaanbod onafhankelijke indicatiestelling, recht op jeugdzorg, cliëntenbeleid en de mogelijkheden voor de financiers om tot een meer vraaggestuurde inkoop van zorg te komen, zullen op termijn hieraan zeker kunnen bijdragen. In ons Implementatieprogramma Wet op de jeugdzorg hebben wij ook meerdere trajecten geïnitieerd die – voortvloeiend uit de wettelijke kaders – nodig zijn om deze doelstellingen van de wet ook daadwerkelijk te realiseren. Ten opzichte van de situatie in het verleden kunnen daarmee belangrijke stappen worden gezet richting een meer vraaggestuurde zorg. De idee van een cliëntgebonden budget heeft zeker aantrekkelijke kanten. Anderzijds kleven er ook nog vele haken en ogen aan. Zoals bekend zal de provincie Limburg met ondersteuning van rijk de komende tijd dergelijke mogelijkheden verkennen. Wij wachten de uitkomsten hiervan af. Als Trajectum overigens concrete voorstellen heeft voor het uitvoeren van experimenten gericht op een grotere regie van cliënten zelf en deze aansluiten op het door ons geformuleerde beleid, zijn wij graag bereid tot nader overleg hierover.

Marktwerking en bekostigingssystematiek jeugdzorg

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum constateert dat de provincie marktwerking nastreeft tussen vraag- en aanbod van jeugdzorg. De provincie koopt in op basis van offertes en zorgproducten en er ontstaat een zelfregulerend stelsel. Trajectum is van mening dat de provincie zichzelf vervolgens tegenspreekt door in het beleidskader te spreken over landelijke normprijzen, landelijke richtprijzen etc. Daarnaast is marktwerking en zelfregulering binnen de jeugdzorg onzinnig zolang de markt overspannen is. Trajectum vindt het daarom niet zinvol om energie te steken in concurrentie met andere zorginstellingen. Kwaliteit en prijs zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Om instellingen te prikkelen efficiëntie en effectiviteit na te streven zijn andere instrumenten voorhanden zoals het toetsen van het kwaliteitsbeleid, toezicht door inspectie, resultaatverantwoording en benchmarking.

Reactie GS

Het streven naar een situatie van marktwerking en zelfregulering betekent niet dat deze op korte termijn is gerealiseerd. Wij zijn ons er terdege van bewust dat dit een langdurig traject is. Op korte termijn zullen wij wel werken aan een soort van inkooprelatie met de zorgaanbieders, zodat op basis van prijs-prestatieverhoudingen afspraken met instellingen kunnen worden gemaakt over het te leveren zorgaanbod. Juist van de huidige structurele subsidierelatie met de instellingen, gebaseerd op een historisch budget per instelling, willen wij af. In de landelijke financieringssysteematiek wordt gekozen voor landelijke normprijzen voor de invulling van de doelluitkering. Provincies zijn vervolgens vrij om zelf prijsonderhandelingen te voeren met de zorgaanbieders. De landelijke prijzen dienen daarbij hooguit als bandbreedte voor de provincie en zullen niet tot automatische doorvertaling naar de instellingen leiden. De opzet van resultaatmeting en benchmarking zijn instrumenten om straks de prijs-prestatieverhoudingen tussen instellingen te kunnen vergelijken en zal door de provincie samen met de instellingen worden opgepakt. Juist de overspannenheid van de markt maakt het zo noodzakelijk om meer efficiënt om te gaan met de beschikbare middelen.

Wachlijsten

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum geeft een beknopte weergave van het provinciale beleid gericht op het bestrijden van de wachtlijsten en geeft aan dat dit ook doortastend en voortvarend moet worden aangepakt. Van instellingen mag hetzelfde worden verwacht. Tegelijkertijd wijst Trajectum op de structurele spanning tussen de vraag naar en het aanbod van jeugdzorg. Het Beleidskader maakt niet duidelijk hoe de provincie dit de komende jaren wil oplossen. Ook wijst zij erop dat de provincie de instellingen aanspreekt om het uiterste te doen om de wachtlijsten te bestrijden, maar meldt vervolgens alleen dat er extra middelen van het rijk moeten komen. Trajectum vraagt hoe de provincie dit wil realiseren, of zij dit samen met andere provincies, brancheorganisaties en zorgverzekeraars doet en of de provincie

nog uit andere bronnen dan de doeluitkering middelen beschikbaar stelt. Trajectum vindt het moeilijk aanvaardbaar als vooral naar instellingen wordt gekeken en de provincie zelf geen actieplan heeft om het meest fundamentele probleem aan te pakken.

Reactie GS

Ook het Beleidskader constateert een structurele spanning tussen vraag en aanbod in de jeugdzorg. Wij zijn van mening dat daar waar de rijksoverheid taken toebedeeld aan de provincie (zoals de financiering van de jeugdhulpverlening) en daarbij nu ook het recht op jeugdzorg en de daaruit voortvloeiende zorgaanspraken jegens de provincie introduceert, de rijksoverheid ook verantwoordelijk is voor een genoegzaam financieel kader om deze taken naar behoren te kunnen uitvoeren. Ten aanzien van het realiseren van een adequaat financieel kader voor de jeugdzorg en daarmee een toereikende doeluitkering hebben wij in IPO-verband ook reeds in de afgelopen jaren tezamen met de andere provincies en grootstedelijke regio's forse inspanningen gepleegd. Daarbij is Utrecht zowel ambtelijk als bestuurlijk nauw betrokken geweest. Ook in het kader van de huidige wachtlijstproblematiek en in het kader van de invoering van de Wet op de jeugdzorg worden in IPO-verband vele activiteiten ontwikkeld die erop gericht zijn om de noodzaak van meer structurele middelen aan te tonen en hierover met bewindslieden te onderhandelen. Een en ander maakt onderdeel uit van de bestuurlijk vastgestelde IPO-jaarplannen. Daarbij wordt daar waar mogelijk samengewerkt met brancheorganisaties en andere partijen in de jeugdzorg. Wij zijn van mening dat geïsoleerde activiteiten van afzonderlijke provincies in dit geval weinig effectief zijn. Voorgaande laat onverlet dat ook het college van gedeputeerde staten van oordeel is dat daar waar nodig en mogelijk, ook de provincie op grond van diens verantwoordelijkheid op het terrein van de jeugdzorg, een bijdrage dient te leveren aan het bestrijden van de wachtlijsten. In het kader van de uitvoering van het provinciale Plan van aanpak bestrijding wachtlijsten, hebben wij dan ook € 900.000 aan autonome middelen beschikbaar gemaakt. Ook op andere wijze zijn zowel incidenteel als structureel autonome provinciale middelen ingezet voor de uitvoering van trajecten die moesten bijdragen aan het bestrijden c.q. voorkomen van wachtlijsten, zoals de uitvoering van de Meerjarenaafspraken Jeugdzorg en de verbetering van de pleegzorg, welke was gericht op een beter benutting van de beschikbare capaciteit. Tenslotte zijn ook voor de komende jaren nog autonome middelen beschikbaar voor fricties in de jeugdzorg. Hoewel ook wij van mening zijn dat een volledige oplossing van de wachtlijstproblematiek naar verwachting niet mogelijk zal zijn zonder een structureel ruimer budget, zijn ons inziens ook binnen het beschikbare budget mogelijkheden om tot een efficiëntere en effectievere benutting van de beschikbare hulpcapaciteit te komen. Het samen met bureau jeugdzorg en zorgaanbieders ontwikkelde Plan van aanpak is hierop dan ook gebaseerd.

Invoering Wet op de jeugdzorg

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum stelt dat de onzekerheden en onduidelijkheden met betrekking tot de invoering danwel uitwerking van de Wet op de jeugdzorg groot zijn. Ook wijst zij op de kritiek van de Raad van State op het wetsvoorstel en is Trajectum zelf ook zeer kritisch over de wet. In dit verband wijst zij onder meer op:

- het blijven voortbestaan van verkokering in de financiering
- het ontbreken van een regeling voor een deugdelijk financieel kader
- het voortzetten van aanbodfinanciering
- het kwalitatief lage niveau en de onduidelijkheid van de concept-AMVB's en de onwerkbaarheid ervan

Tenslotte wijst zij op de onzekerheid in de landelijke politieke constellatie.

Trajectum vraagt zich af of het tegen deze achtergrond verstandig is om maar vooruit te hollen op de mogelijke invoering van de wet.

Reactie GS

Hoewel er op onderdelen zeker sprake is van enige onduidelijkheid en onzekerheid met betrekking tot de uitwerking van de wet en op onderdelen zeker enige kritiek op het wetsvoorstel mogelijk is, zijn wij hierover veel minder negatief dan Trajectum. Vast staat inmiddels dat noch de kritische opmerkingen

van de Raad van State, noch het aantreden van een nieuw kabinet van geheel andere samenstelling heeft geleid tot een andere inzet van het kabinet waar het de Wet op de jeugdzorg betreft. Nog onlangs heeft het kabinet aangegeven de invoering van de wet per 2004 te willen realiseren. Binnenkort zullen de belangrijkste uitwerkingen van de AMVB's worden vastgesteld. Ongeacht de beoordeling hiervan, wordt daarmee een volgende stap gezet waarmee de kaders voor de invoering van de wet worden verduidelijkt. Het is niet verstandig nu te speculeren over mogelijke fundamentele koerswijzigingen, terwijl zorgvuldige uitvoering van de wet per 2004 ook nu nog veel voorbereiding vraagt. Maar afgezien hiervan, zijn wij van mening dat veel van de in het Provinciale Implementatieprogramma opgenomen trajecten, ook zonder invoering van de wet kunnen en moeten worden doorgezet. Enkele voorbeelden hiervan zijn de verdere vormgeving van de intersectorale toegang, indicatiestelling, de trajecten gericht op verbetering van de beleidsinformatie, resultaatmeting en de activiteiten gericht op de versterking van de samenhang tussen de jeugdzorg en het lokale jeugdbeleid en onderwijs. Zelfs zonder wetsvoorstel zou temporisering derhalve in veel gevallen niet wenselijk zijn.

Beleidsinformatie

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum onderschrijft het belang van een goede uitwisseling van relevante informatie tussen alle schakels van de jeugdzorgketen, maar vindt dit op gespannen voet staan met de opmerking dat bureau jeugdzorg de enige informatiebron moet worden voor het bepalen van de behoefte aan zorg. Daarnaast pleit Trajectum in dit verband voor een betere ondersteuning van de ontwikkeling van de ICT-structuur in de jeugdzorg.

Reactie GS

Wij zijn het met Trajectum eens dat bureau jeugdzorg niet de enige informatiebron is voor de provincie. Informatie van zorgaanbieders, gemeenten en andere organisaties is en blijft nodig voor een compleet beeld van het jeugdzorgstelsel. Dit is ook op verschillende plaatsen in ons beleidskader weergegeven. Bureau jeugdzorg is wel een belangrijk gegevensknooppunt en zal daarmee de belangrijkste gegevensleverancier voor de provincie zijn bij het bepalen van het benodigde geïndiceerde zorgaanbod (zie ook onze reactie bij de Raad voor de Kinderbescherming). De wat beperkte weergave in de samenvatting van het beleidskader hebben wij hierop aangepast. Wij onderkennen het belang van een adequate informatiseringsstructuur in de jeugdzorg. Zoals ook in het beleidskader is aangegeven, wordt op landelijk niveau voor de jeugdzorg gewerkt aan een de informatiehuishouding die aansluit op de Wet op de jeugdzorg. In dat verband zal tevens bezien moeten worden welke eisen dit stelt aan de (verbetering van de) ICT-structuur en de daarmee gemoeide investeringen.

Aansluiting

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum uit waardering voor de inspanning van de provincie om een goede aansluiting van de jeugdzorg op het lokale jeugdbeleid te realiseren. Trajectum geeft te kennen het jammer en niet juist te vinden dat de zorgaanbieders weinig betrokken zijn bij het programma. De focus is vooral gericht op de relatie van het bureau jeugdzorg met het lokale jeugdbeleid. Naar de mening van Trajectum is dit een te beperkte benadering, aangezien de geïndiceerde jeugdzorg ook een maatschappelijke inbedding en verantwoordelijkheid heeft. De geïndiceerde hulpverlening heeft de belangrijke taak om dichterbij de cliënt de hulpverlening te organiseren. Het "zo-zo-zo-beleid" moet worden vervangen door het "in-in-in-beleid", namelijk hulpverlening in het gezin, in de school en in de sociale context van de cliënt. Trajectum pleit voor actievere betrokkenheid van de zorgaanbieders in het traject om de aansluiting met het lokaal jeugdbeleid te realiseren.

Reactie GS

Wij realiseren ons dat de nadruk in het programma Jeugdbeleid en Jeugdzorg in Samenhang ligt bij verbetering van de aansluiting van het bureau jeugdzorg op voorzieningen op het gebied van jeugdbeleid en onderwijs. Dit is een bewuste keuze geweest. We zijn gestart aan het begin van de keten met aandacht voor de functies signalering, beoordeling en lichte interventies. Provincie en gemeenten

kennen op deze laatste twee functies een gedeelde verantwoordelijkheid. Om het bureau jeugdzorg als toegang tot de jeugdzorg te kunnen laten functioneren, is afstemming met het lokale jeugdbeleid van essentieel belang. De wijze van inrichting van de toegang tot de jeugdzorg wordt in grote mate bepaald door de aanwezigheid van structuren en voorzieningen binnen het lokale jeugdbeleid. Gemeenten kennen een regisserende verantwoordelijkheid voor het lokale jeugdbeleid. Het ligt voor de hand om als eerste stap in het meerjarige traject om tot verbetering van de samenwerking tussen jeugdzorg en jeugdbeleid te komen, te investeren in de opzet van afspraken tussen provincie en gemeenten over de wijze van afstemming tussen het lokale jeugdbeleid en het bureau jeugdzorg. Hiermee hebben wij op geen enkele wijze afbreuk willen doen aan het belang van samenwerking van de geïndiceerde jeugdhulpverlening en het lokale jeugdbeleid. Wij zijn het geheel met u eens dat de jeugdhulpverlening in de sociale context van de cliënt moet worden gebracht. In het Beleidskader besteden wij hier aandacht aan in paragraaf 3.4.3. In het voorjaar van 2003 werken wij aan de opzet van convenanten “nieuwe stijl” met gemeenten (zie paragraaf 3.2.2.). Op basis van de uitkomsten van de evaluatie van de huidige convenanten, van de uitvoering van de lokale monitor en van de schouwdag zal een nieuw werkplan worden opgesteld. De huidige activiteiten van het programma Jeugdbeleid en Jeugdzorg in Samenhang zijn beschreven in het werkplan 2001-2002. Bij de opzet van een nieuw werkplan zullen wij onderzoeken op welke wijze de zorgaanbieders actiever betrokken kunnen worden bij het programma. Wij staan open voor concrete suggesties over de invulling van deze betrokkenheid en over de rol die de provincie kan vervullen ter ondersteuning van de inrichting van de geïndiceerde hulpverlening in de directe leefomgeving van cliënten, welke primair een verantwoordelijkheid betreft van de zorgaanbieders.

De provincie als regisseur

Samenvatting inspraakreactie

Trajectum wijst erop dat de provincie – getuige het Beleidskader - reeds vooruitlopend op de Wet op de jeugdzorg haar rol als regisseur voor de gehele jeugdzorg oppakt. Zij wijst daarbij op het feit dat de provincie daarmee in een dubbelrol komt te zitten als regisseur en als financier van de jeugdhulpverlening. Zij pleit ervoor deze rollen op transparante wijze te onderscheiden, bij voorkeur door een organisatorische scheiding. Daarbij geeft zij aan dat de provincie als regisseur een coördinerende en als financier een controlerende rol heeft.

Reactie GS

In de eerste plaats brengen wij naar voren dat wij ten aanzien van de door ons bekostigde jeugdzorg (i.c. de jeugdhulpverlening) een veel bredere verantwoordelijkheid hebben dan enkel als financier en controleur. Voor zover het de jeugdhulpverlening en het bureau jeugdzorg betreft draagt de provincie de bestuurlijke eindverantwoordelijkheid voor het functioneren hiervan in de provincie. Zoals ook in het Beleidskader is aangegeven betreft dit derhalve zowel de financiering, de planning als het beleid met betrekking tot het functioneren van de provinciale jeugdhulpverlening en het bureau jeugdzorg. In het Beleidskader hebben wij – naar aanleiding van het met de zorgaanbieders hierover gevoerde overleg – een en ander nader uitgewerkt in paragraaf 1.1..

Een van de beleidsinstrumenten van de provincie met betrekking tot de sturing op de provinciale jeugdhulpverlening is de financiering. Daarnaast is de provincie verantwoordelijk voor de realisering van de doelstellingen van een samenhangende jeugdzorg en de vertaling daarvan naar de jeugdhulpverlening. De verantwoordelijkheden voor de regie op het totaal en de financiering, planning en het beleid met betrekking tot de jeugdhulpverlening grijpen hier in meerdere opzichten ineen. Ditzelfde geldt voor de rol die de provincie heeft ten aanzien van het bureau jeugdzorg. Het bureau vervult een belangrijke schakel in het realiseren van een samenhangende jeugdzorg (zowel in haar relatie naar het beleid als in haar functioneren in de praktijk). Tegelijkertijd is de provincie verantwoordelijk voor de financiering, planning en het overheidsbeleid met betrekking tot het bureau. Wij onderschrijven dat daar waar mogelijk helderheid moet zijn over de onderscheiden rollen van de provincie. Een strikte scheiding die ook vertaald zou kunnen worden naar een organisatorische scheiding achten wij echter gelet op bovenstaande niet wenselijk.

4. Raad voor de Kinderbescherming

Samenvatting inspraakreactie

De Raad geeft aan dat het Beleidskader de stand van zaken in de jeugdzorg en de verantwoordelijkheid van de provincie duidelijk weergeeft. Zij wijst op het gevoerde overleg tussen de provincie en de vestiging van de Raad in Utrecht. Tegen deze achtergrond was de Raad verrast niet als gesprekspartner in het Beleidskader genoemd te worden. Zij wijst daarbij met name op de consultatieplicht, zoals die in de nieuwe Wet op de jeugdzorg is opgenomen.

De Raad voor de Kinderbescherming onderschrijft het belang van een goede uitwisseling van relevante informatie tussen alle schakels van de jeugdzorgketen voor het goed functioneren van het stelsel. De Raad wijst erop dat behalve gegevens van het bureau jeugdzorg en de instellingen voor jeugdhulpverlening de Raad ook gegevens zal aanleveren. De output van de Raad is input voor bureau jeugdzorg en vice versa. De Raad zet zich in dit verband in voor onderlinge afstemming van informatievoorziening, zodat gegevens vergelijkbaar worden. De Raad is bereid hiervoor de nodige inzet te leveren.

De Raad geeft aan dat naar verwachting de Wet op de jeugdzorg een nieuwe taak zal geven aan de Raad ten opzichte van de jeugdreclassering. Derhalve zal de Raad actief betrokken moeten worden bij de afstemming, ontwikkeling en uitvoering van activiteiten op dat gebied.

De Raad waardeert de wijze waarop de provincie de wachtlijsten in de jeugdzorg thans bestrijdt en in de toekomst wil blijven bestrijden. Wil een serieuze aanpak slagen, dan zijn volgens de raad structurele middelen noodzakelijk. Het bieden van vernieuwende ambulante aanbod aan cliënten op de wachtlijst wordt door de Raad ondersteund en zij hoopt dat een preventief effect hiervan tot een verder dalende instroom in de jeugdbescherming leidt.

De Raad acht het nuttig om op bestuurlijk niveau overleg over het Beleidskader te hebben met de provincie. Van de kant van de Raad kan een toelichting worden gegeven op haar beleid tegen de achtergrond van het voorgenomen justitiebeleid. Zij wijst op de bezuinigingen op de Raad en de daaruit voortvloeiende noodzaak tot beperking van diens activiteiten tot kerntaken. Goede afstemming en taakafbakening is daarvoor noodzakelijk.

Reactie GS

Uiteraard is ook de Raad voor de Kinderbescherming voor de provincie een gesprekspartner. Voor zover in het Beleidskader gesprekspartners worden genoemd, hebben wij niet de intentie gehad hierin uitputtend te zijn. Wij zijn daarbij niet ingegaan op de ontwikkeling van het overlegmodel voor de jeugdzorg, zoals dit in het Provinciale Implementatieprogramma Wet op de jeugdzorg reeds is weergegeven. Daarin is opgenomen dat wij met de Raad nader zullen overleggen over de vormgeving van het overleg. In vervolg hierop heeft reeds enkele malen vooruitlopend hierop oriënterend overleg plaatsgevonden.

In het wetsvoorstel voor de nieuwe Wet op de jeugdzorg staat dat het bureau jeugdzorg een belangrijk informatieknooppunt zal worden. Bureau jeugdzorg is de belangrijkste gegevensleverancier voor de provincie op het gebied van jeugdzorgbeleid. Wij realiseren ons dat het bureau jeugdzorg op haar beurt ook gegevens ontvangt van derden, zoals de Raad voor de Kinderbescherming. Wij kunnen dan ook van harte instemmen met uw initiatief om de gegevensstromen van deze organisaties op elkaar af te stemmen. Graag worden wij op de hoogte gehouden van de uitkomsten van de inspanningen van de Raad om de informatievoorziening samen met bureau jeugdzorg af te stemmen. Daarnaast heeft de provincie tevens gegevens nodig van andere partijen zoals de zorgaanbieders, de gemeenten, het zorgkantoor en ook van de Raad voor de Kinderbescherming. Op landelijk niveau werken de ministeries van VWS en Justitie, het IPO en de MO-groep momenteel samen om de nieuwe informatiehuishouding in kaart te brengen. Er wordt onder andere gewerkt aan een gegevensset voor de periodieke beleidsinformatie. Gegevens van de Raad voor de Kinderbescherming worden hierbij ook betrokken. De Provincie Utrecht zal de landelijke gegevensset aangevuld met regionale informatie als uitgangspunt hanteren bij het vaststellen van haar toekomstige informatiebehoefte.

Door middel van een tekstaanpassing hebben wij in het beleidskader ook aangegeven dat ook de Raad voor de Kinderbescherming over voor de provincie relevante beleidsinformatie beschikt.

Indien de Raad in het kader van de Wet op de jeugdzorg een specifieke taak krijgt ten opzichte van de jeugdreclassering zullen wij uiteraard hiermee rekening houden. Daarbij merken wij overigens op dat

de onderbrenging van de jeugdreclassering in het bureau jeugdzorg en daarmee de decentralisatie daarvan naar de provincies onderwerp van nadere bestudering is in het kabinet.

Wij zijn verheugd over de waardering van de Raad met betrekking tot de bestrijding van de wachtlijsten en onderschrijven de door de Raad gemaakte opmerkingen daarover.

Wij zullen de Raad uitnodigen voor een bestuurlijk overleg.

5. Ambulante Jeugdbescherming en Jeugdhulpverlening Leger des Heils (AJL)

Samenvatting inspraakreactie

AJL wijst op de decentralisatie van de jeugdbescherming in het kader van de Wet op de jeugdzorg. Zij attendeert ons op het feit dat er een specifiek scenario is ontwikkeld voor decentralisatie van landelijk werkende organisaties, waaronder de AJL. De rijksoverheid zal daarbij een regisserende rol spelen. Op basis van de in het scenario genoemde randvoorwaarden zal in overleg met de betrokken bureaus jeugdzorg en provincies nadere uitwerking plaatsvinden. AJL verzoekt ons deze ontwikkeling in het Beleidskader op te nemen.

Reactie GS

Zoals AJL ook zelf opmerkt is in zowel de samenvatting als in paragraaf 3.5.4 door ons ingegaan op deze ontwikkeling. Met de tekstuele aanpassing naar aanleiding van de reactie van de SGJ, achten wij deze ontwikkeling thans adequaat weergegeven.

6. Valkenheide

Samenvatting inspraakreactie

Valkenheide heeft de wens om per 1 januari 2003 een leefgroep om te bouwen naar een project waar zowel residentieel als ambulant met jongeren én gezinnen wordt gewerkt. In hun inspraakreactie doen zij het voorstel tien specialistische residentiële capaciteitsplaatsen in te mogen zetten voor dit project, Beter Met Thuis Utrecht genaamd. Dit project houdt in dat van deze tien capaciteitsplaatsen zeven beschikbaar blijven als residentiële capaciteit waarop jongeren full- en parttime verblijven. De overige drie capaciteitsplaatsen worden ingezet voor intensieve ambulante hulpverlening voor gelijktijdige hulp in de thuissituatie. De inzet van de ambulante hulpverlening gelijktijdig met residentiële hulp maakt parttime verblijf en korter verblijf op de leefgroep mogelijk. Valkenheide streeft er naar 15 jongeren per jaar te helpen met hetzelfde budget in plaats van 5 jongeren in de huidige situatie. Valkenheide is van mening dat op deze manier voor de bestaande doelgroep meer effect in kwaliteit en kwantiteit wordt behaald waarbij de methode aansluit bij het provinciale beleid namelijk vraaggericht, intensivering van ambulante hulpverlening, dicht bij huis en samenwerking met lokaal werkende voorzieningen.

Een deel van het beschikbare budget intensief ambulant wil Valkenheide inzetten voor hulpverlening aan gezinnen of jeugdigen die veel problemen veroorzaken maar niet of onvoldoende bereikt worden door de jeugdhulpverlening. Hiervoor wil Valkenheide een samenwerking tot stand brengen met lokaal werkende voorzieningen die wel erin slagen deze groepen over de drempel te krijgen maar niet de expertise in huis hebben om deze gezinnen te helpen. Een dergelijke samenwerking kan alleen tot stand worden gebracht als deze gezinnen of jeugdigen ook een indicatie krijgen voor jeugdzorg krijgen. Valkenheide wil in overleg met de provincie bekijken of een dergelijk initiatief onder regie van de jeugdhulpverlening, lokaal jeugdbeleid of tezamen dient te vallen.

Tot slot wil Valkenheide weten hoe de zorgbemiddeling in de praktijk in de toekomst gestalte gaat krijgen. Valkenheide is van mening dat het van grote waarde blijft dat coördinatie en bemiddeling van indicaties binnen de toegang gestalte krijgen. Volgens Valkenheide dient de kwaliteit van de indicatiestelling verhoogd te worden voor een goede start van de hulpverlening. Concrete benoeming van lange en korte termijndoelen voor behandeling door plaatsers dient te worden verbeterd.

Valkenheide pleit ervoor om bij de toekomstige inrichting van de zorgbemiddeling een toetsing hierop in te bouwen.

Reactie van GS

Wij staan positief tegenover het project Beter Met Thuis Utrecht van Valkenheide. Het project is vernieuwend en daarbij kunnen meer jeugdigen worden geholpen voor hetzelfde budget. Echter er zijn een aantal zaken die om verdere uitwerking of overleg vragen, waardoor wij nog niet tot besluitvorming kunnen overgaan. Ten aanzien van het projectplan Beter Met Thuis Utrecht hebben we nog een aantal vragen, welke we met Valkenheide willen bespreken zoals bijvoorbeeld de genoemde frictiekosten. Daarnaast is advies van het ZTO nodig over de voorgestelde ombouw van de bedden. Tenslotte gaat op korte termijn een kostprijsonderzoek van start naar normprijzen voor het intensieve ambulante hulpaanbod. Vooruitlopend op de uitkomsten van dit onderzoek willen wij geen prijsafspraken maken over het intensieve ambulante hulpaanbod voor dit project. Om deze redenen willen wij nu niet in deze inspraakreactie tot besluitvorming overgaan met betrekking tot de ombouw per 1 januari 2003. Besluitvorming hierover door ons zal daarom afzonderlijk begin 2003 plaatsvinden.

Uit de inspraakreactie blijkt dat Valkenheide zich oriënteert op de vraag naar c.q. behoefte aan intensief ambulant om het overige deel van het budget voor intensief ambulant te gaan inzetten. Hierbij denkt men aan inzet in nauwe samenwerking met lokaal werkende voorzieningen op moeilijk bereikbare groepen die te maken hebben met meerdere problemen. Verschillende vormen van samenwerking tussen jeugdzorgaanbieders en lokaal werkende voorzieningen door bijvoorbeeld aansluiting van het zorgaanbod van beiden biedt hiervoor zeker mogelijkheden.

Echter de huidige wachtlijsten werpen wel een beperking op om ons op deze nieuwe nog niet eerder bereikte doelgroep te richten. Gezien de huidige schaarste geven wij prioriteit aan het wegwerken van de huidige wachtlijsten. Dit kan op gespannen voet staan met een dergelijke door Valkenheide voorgestelde inzet van intensief ambulant. Bij de verdere uitwerking van het overige deel van het intensief ambulante aanbod zullen wij hierop attent zijn. Valkenheide heeft van meerdere grote steden verzoeken ontvangen om de intensief ambulante capaciteit in te zetten in samenwerking met lokale voorzieningen of projecten. In de inspraakreactie geeft Valkenheide aan dat zij graag samen met provincie wil bekijken of een dergelijk inzet past onder de regie van de jeugdhulpverlening. In reactie hierop geven wij te kennen dat wij hierover graag met Valkenheide en de desbetreffende gemeente het gesprek voeren, zoals ook nu al reeds plaatsvindt over de buitenschoolse opvang plus in Amersfoort. Ten aanzien van de opmerkingen van Valkenheide met betrekking tot de inrichting van de functie zorgbemiddeling reageren wij als volgt. In het provinciale Implementatieprogramma Wet op de jeugdzorg hebben wij reeds gezamenlijk (provincie, Bureau Jeugdzorg Utrecht en de zorgaanbieders) geconcludeerd dat de invulling van de functie zorgbemiddeling vraagt om een voortzetting van de huidige coördinatie-activiteiten van het zorgtoewijzingsorgaan binnen het bureau jeugdzorg. Wij hebben met Bureau jeugdzorg Utrecht afgesproken dat zij een voorstel met betrekking tot de aanpassing van de huidige functie zorgtoewijzing tot zorgbemiddeling zullen doen (paragraaf 3.3.2,h). Dit voorstel brengen wij te zijner tijd zeker in bespreking met de zorgaanbieders, waarbij uw opmerkingen meegenomen kunnen worden.

7. Officier van Justitie (OM)

Samenvatting inspraakreactie

Dhr. W.J. Koreman (jeugdofficier van Justitie) geeft aan dat zijns inziens de jeugdreclassering onvoldoende belicht wordt. Hij wijst op de belangrijke rol van de jeugdreclassering van Bureau Jeugdzorg Utrecht bij de strafrechterlijke vervolging van minderjarige verdachten en de intensieve samenwerking tussen de jeugdreclassering, de Raad voor de Kinderbescherming en het Openbaar Ministerie. Hij pleit voor een heldere omschrijving van de verhouding tussen genoemde partners en de afbakening van taken en verantwoordelijkheden.

Reactie GS

Terecht merkt Dhr. Koreman op dat de jeugdreclassering in het onderhavige beleidskader nog onderbelicht is. Zoals door ons is aangegeven betreft het hier een proeve van een beleidskader jeugdzorg dat nog zeker niet volledig dekkend is voor hetgeen in de toekomst hierin op grond van de Wet op de jeugdzorg dient te worden opgenomen. Tot op heden heeft de provincie ook nog geen directe bemoeienis gehad met de strafrechtketen voor jeugdigen en daarmee de jeugdreclassering. De

verantwoordelijkheid hiervoor berust in ieder geval tot 2004 bij het Ministerie van Justitie. Tevens is het van belang dat het kabinet overweegt om de Wet op de jeugdzorg zodanig aan te passen, dat de jeugdreclassering niet wordt gedecentraliseerd en deze ook apart van de bureaus jeugdzorg vorm te geven.

Bij de geleidelijke omvorming van het Plan jeugdhulpverlening naar een toekomstig Beleidskader jeugdzorg hebben wij daarom thans nog geen prioriteit gegeven aan het ontwikkelen van specifieke beleidsvoornemens voor de jeugdreclassering en zijn wij ook nog niet uitvoerig op dit onderdeel van het bureau jeugdzorg ingegaan. Mocht de decentralisatie van de verantwoordelijkheid voor de jeugdreclassering toch doorgang vinden, dan zullen wij uiteraard in het beleidskader 2004 hierop nader ingaan.

8. Gemeente Driebergen – Zeist

Samenvatting inspraakreactie

De gemeente Driebergen stemt in hoofdlijnen in met het voorgenomen beleid, met name daar waar een directie relatie met de gemeente aanwezig is. De voorgenomen aanpassing van regio-indeling van het Bureau Jeugdzorg met de realisering van een regiokantoor in Zeist heeft voor de gemeente grote prioriteit. De gemeente Driebergen is van mening dat bestrijding van de wachtlijsten de eerstkomende jaren aandachtspunt dient te blijven in het provinciaal beleidskader.

De gemeente Driebergen is voornemens in samenwerking met de Provincie en andere Utrechtse gemeenten de aansluiting tussen het algemeen lokaal jeugdbeleid en de jeugdzorg te verbeteren.

Reactie GS

Zoals in het beleidskader is aangegeven onderschrijven wij het belang van de oprichting van een regiokantoor van Bureau Jeugdzorg Utrecht in de gemeente Zeist. Wij zien dit als een van de mogelijkheden om de toegang tot de jeugdzorg meer lokaal in te bedden.

De bestrijding van de wachtlijsten in de jeugdhulpverlening is en blijft de komende jaren een belangrijke prioriteit binnen het provinciale beleid. De invoering van de nieuwe wet en het daarin verankerde recht op jeugdzorg vormt een extra reden om de wachtlijsten in de jeugdzorg voortvarend aan te pakken.

Wij zijn verheugd dat de gemeente Driebergen zich zal inspannen om het ingezette beleid op het terrein van afstemming tussen lokaal jeugdbeleid en jeugdzorg in samenspraak met de provincie en andere gemeenten te continueren en te verbeteren.

9. Stichting Weidesticht

Samenvatting inspraakreactie

Weidesticht uit waardering voor het beleidskader welke naar hun mening veel informatie bevat en helder is geschreven. Weidesticht geeft aan dat zij als algemeen maatschappelijk werk al jaren actief inzet op versterking van de samenwerking met het Bureau Jeugdzorg Utrecht. Er lopen pilots waarbij Weidesticht als “voordeur” fungeert van bureau jeugdzorg. Ondersteund door het Bureau Jeugdzorg Utrecht begeleidt Weidesticht veel jongeren. In haar reactie op het Beleidskader geeft Weidesticht aan dat een duidelijke uitspraak van de provincie over de samenwerkingsmodellen tussen het bureau jeugdzorg en het algemeen maatschappelijk werk ontbreekt.

Reactie GS

De inspraakreactie van Weidesticht geeft blijk van een grote mate van betrokkenheid bij het verbeteren van de aansluiting tussen lokaal jeugdbeleid en jeugdzorg. Weidesticht zet zich in het eigen werkgebied (welke grotendeels overeenkomt met de Noord van bureau jeugdzorg) in om de toegang tot de jeugdzorg op een zo laagdrempelig mogelijke en cliëntvriendelijke wijze vorm te geven. Tevens investeert Weidesticht in het bieden van licht ambulante begeleiding aan jeugdigen, waarvoor een beroep op de jeugdzorg onnodig is. Op deze wijze kunnen jeugdigen met lichte opvoedings- of ontwikkelingsproblemen dichtbij vanuit het lokale jeugdbeleid geholpen worden. Dit wordt door ons ondersteund en sluit goed aan bij de nieuwe Wet op de jeugdzorg die uitgaat van de primaire verantwoordelijkheid van het lokale jeugdbeleid voor niet geïndiceerde ambulante hulp.

Weidesticht pleit voor een uitspraak van de provincie over het model waarin de samenwerking tussen het Bureau Jeugdzorg Utrecht en de organisaties voor maatschappelijk werk in de provincie Utrecht vorm krijgt. In het provinciale Implementatieprogramma Wet op de jeugdzorg hebben wij reeds aangegeven dat de concrete invulling van deze samenwerking afhankelijk is van allerlei regio-specifieke factoren, zoals de aard/ernst van de problematiek, de fysieke afstand tot het bureau jeugdzorg, de taakstelling én ervaring van de betreffende AMW-organisatie op het gebied van jeugd. De bestaande variatie in samenwerking tussen het Bureau Jeugdzorg Utrecht en het algemeen maatschappelijk werk in de verschillende regio's wordt mede hierdoor verklaard. Wij zijn met u van mening dat de bestuurlijk verantwoordelijke overheden richting moeten geven aan de afstemming van het lokale jeugdbeleid en de jeugdzorg. De convenanten tussen provincie en gemeenten afzonderlijk geven het kader aan, waarbinnen de uitvoerende instellingen de samenwerking concreet vorm kunnen geven. Koppeling van de werkprocessen van het Bureau Jeugdzorg Utrecht en het algemeen maatschappelijk werk staat in de meeste convenanten benoemd. Het "hoe" van de samenwerking is naar onze mening een primaire verantwoordelijkheid van de instellingen, welke vanuit de eigen expertise op dit gebied en de kennis van de problematiek en de werkprocessen tot een optimale invulling van de samenwerking kunnen komen.

10. Hofpoort Ziekenhuis

Samenvatting inspraakreactie

Het Hofpoort Ziekenhuis geeft aan met belangstelling het Beleidskader gelezen te hebben en hierop geen verder commentaar te hebben.

Reactie GS

Wij nemen kennis van de reactie van het Hofpoort Ziekenhuis.